

Εξώφυλλο

ISSN: 2944-9391

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2023 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #250

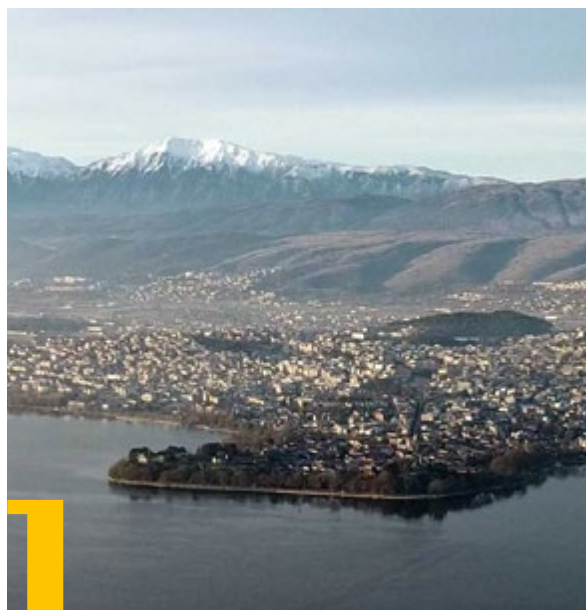

ΕΚΛΟΓΕΣ:

**ΤΙ ΨΗΦΙΖΕΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΑΠΟ ΤΟ 2000 ΚΑΙ ΜΕΤΑ**

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

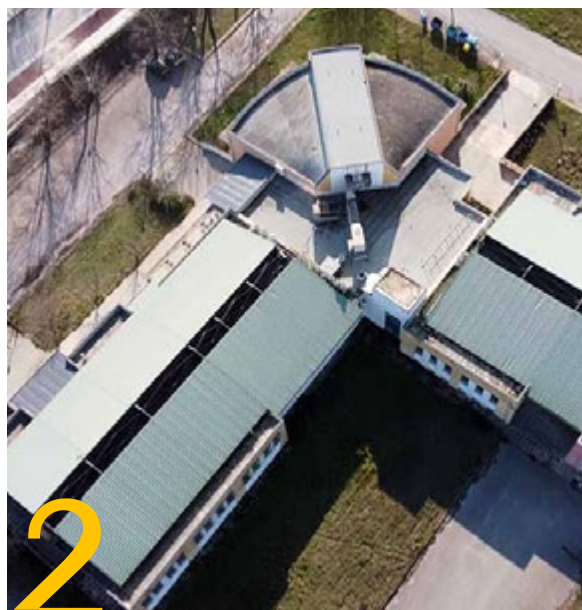
Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων,
τη βδομάδα που πέρασε

1 Γιάννενα: Ο επίσημος πληθυσμός ανά περιοχή

Η ΕΛΣΤΑΤ ανακοίνωσε τα επίσημα και αναλυτικά αποτελέσματα της απογραφής του 2021, σε βάθος δημοτικών κοινοτήτων.

<https://typos-i.gr/article/giannena-o-epishmos-plh8ysmos-ana-perioch>

2 Ανοίγει η Deloitte στα Γιάννενα

Η DELOITTE, πολυεθνική εταιρία συμβούλων και χρηματοοικονομικών με έδρα τη Νέα Υόρκη, ανοίγει γραφεία στα Γιάννενα, στο Τεχνολογικό Πάρκο. Τα εγκαίνια θα γίνουν στις 11 Μαΐου, στις 12.30 το μεσημέρι..

<https://typos-i.gr/article/anoigei-h-deloitte-sta-giannena>

3 Μια κάπως περίεργη «δημοσκόπηση» για την Ήπειρο

ΜΙΑ «ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΗ» που δεν είναι ακριβώς δημοσκόπηση, για την πρόθεση ψήφου για την Ήπειρο και τους υποψήφιους-ες, παρουσιάζει το site aftodioikisi.gr. Πρόκειται για την «α' φάση» της:

<https://typos-i.gr/article/mia-kapws-periergh-dhmoskophsh-gia-thn-hpeiro>

4 Ένα διατηρητέο κτίριο στην οδό Μουλαιμίδου γίνεται ξενοδοχείο

<https://typos-i.gr/article/ena-diathrhteo-ktirio-sthn-odo-moylaimidoy-ginetai-3enodoxeio>

Αν σας **αρέσει** ο Τύπος Ιωαννίνων, μπορείτε να τον **στηρίξετε**

Ο Τύπος Ιωαννίνων typos-i.gr μπαίνει στα 7 χρόνια ζωής. Το καλοκαίρι του 2023 θα τα κλείσουμε.

Μέχρι σήμερα, οι εργαζόμενοι-ες του Τύπου έχουμε καταφέρει πράγματα που συνήθως χρειάζονται πολύ περισσότερο χρόνο για να γίνουν:

Εδώ μπορείτε να διαβάσετε τις ειδήσεις, γνωρίζοντας ότι θα βρείτε αναλυτικά, έγκυρα στοιχεία, χωρίς «φτηνά κόλπα», με σεβασμό στο αναγνωστικό κοινό, αλλά και σε όσους-ες είναι αποδέκτες της κριτικής.

Οι καιροί είναι δύσκολοι για όλους και όλες. Είναι και για εμάς.

Οι καιροί δεν είναι εύκολοι για ένα ανεξάρτητο μέσο ενημέρωσης, αυτοδιαχειριζόμενο, με κανονικές θέσεις εργασίας, από το οποίο ζούνε -ως μοναδική δουλειά- οι εργαζόμενοι-ες του.

Τι σας αφορούν αυτά; Μπορεί και τίποτα.

Αν όμως νιώθετε ότι σας αφορούν, υπάρχει η δυνατότητα να στηρίξετε τον Τύπο Ιωαννίνων.

Μπορείτε να διαλέξετε κάποια από τις συνδρομές που παρέχονται μέσω της πλατφόρμας Patreon.

Οι συνδρομητές-τριες, μέσω της πλατφόρμας, **έχουν**

πρόσβαση σε υλικό που δεν κυκλοφορεί στο site ή μπορούν να διαβάσουν πρώτα, πχ το Εξώφυλλο, εκεί, πριν αυτό κυκλοφορήσει.

Επίσης, **συμμετέχουν αυτόματα σε κληρώσεις για εισιτήρια θεαμάτων** στην πόλη των Ιωαννίνων.

Κάθε **καινούργια συνδρομή, συνοδεύεται από ένα αντίτυπο του βιβλίου «Οι αποστάτες, τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι»**.

Αν το αποφασίσετε, η διαδικασία είναι απλή: Ακολουθείτε τον σύνδεσμο: https://www.patreon.com/TyposI?fan_landing=true

- Φτιάχνετε έναν λογαριασμό (με τον κλασικό τρόπο, mail-κωδικός)
- Διαλέγετε τη συνδρομή
- Πληρώνετε με κάρτα ή paypal

Κατόπιν, μπορείτε να παρακολουθείτε τη συνδρομή σας (και το αποκλειστικό υλικό, τις προσφορές κ.λπ.), είτε από το λογαριασμό σας στο patreon, είτε από την εφαρμογή του patreon, για κινητά.

Εκτός του patreon, ένας ακόμα τρόπος ενίσχυσης είναι το paypal

Εδώ, μπορείτε να καταθέσετε κάποιο ποσό: [paypal.me/sxhna](https://www.paypal.com/txhna)

Ακόμα όμως και δεν κάνετε τίποτα από όλα αυτά, και πάλι ευχαριστούμε για όλα.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Τι ψηφίζει ο Δήμος

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Τα τελευταία 23 χρόνια, ο Δήμος Ιωαννιτών έχει αλλάξει σημαντικά, καθώς οι δύο αυτοδιοικητικοί νόμοι τον έχουν μεγαλώσει σημαντικά.

Τα αποτελέσματα των βουλευτικών εκλογών, στα εκλογικά του τμήμα, έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, ειδικά στις τελευταίες 9 εκλογικές αναμετρήσεις.

Από τις εννιά βουλευτικές εκλογές, από το 2000 μέχρι σήμερα, η ΝΔ έχει κερδίσει τις τέσσερις.

Δύο έχει κερδίσει το ΠΑΣΟΚ και τρεις ο ΣΥΡΙΖΑ.

Η μια από αυτές μάλιστα, αυτή του Ιανουαρίου του 2015, είναι και εκείνη με τη μεγαλύτερη διαφορά πρώτου-δεύτερου κόμματος, από το 2000 και μετά, μέσα στον Δήμο Ιωαννιτών, 14,9%.

Η αστική περιοχή των Ιωαννίνων, που απέκτησε σημαντικά ημιαστικά και αγροτικά χαρακτηριστικά μετά τον «Καλλικράτη», παρουσιάζει διακυμάνσεις που επηρεάζονται σημαντικά από το διοικητικό εύρος του Δήμου.

Μέχρι και το 2009, η Δεξιά εμφανίζεται αρκετά δυνατή, με ποσοστά που πχ το 2004 αγγίζουν το 48%. Δεν μπορεί να θεωρηθεί ασύνδετο το γεγονός ότι, στις δημοτικές εκλογές του 2006, ο υποψήφιος της ΝΔ Νίκος Γκόντας πήρε άνετα τη νίκη από την πρώτη Κυριακή, εκμεταλλευόμενος και τη μειοψηφική εκλογή δήμαρχων.

Αυτή τη ρύθμιση την επανέφερε πρόσφατα η κυβέρνηση της ΝΔ.

Ένα άλλο ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι το 2019, ο Δήμος Ιωαννιτών ψήφισε κυρίως το δεύτερο κόμμα: ο ΣΥΡΙΖΑ ΠΣ, παρότι έχασε τις εκλογές, κέρδισε για μερικές εκατοντάδες ψήφους τον Δήμο και «έπαιξε» στα ίσια και το νομό Ιωαννίνων. Η δε ΝΔ κατάφερε να κινηθεί στα όρια της συντριπτικής ήττας που είχε υποστεί το 2009 και δεν ξεπέρασε το 37%.

Το ΠΑΣΟΚ πλησίασε ξανά το διψήφιο ποσοστό, το 2019, κλείνοντας μια δεκαετία μακριά από τα υψηλά ποσοστά του. Από το 2009 μέχρι το 2019, το κόμμα απώλεσε το 75% της εκλογικής του δύναμης.

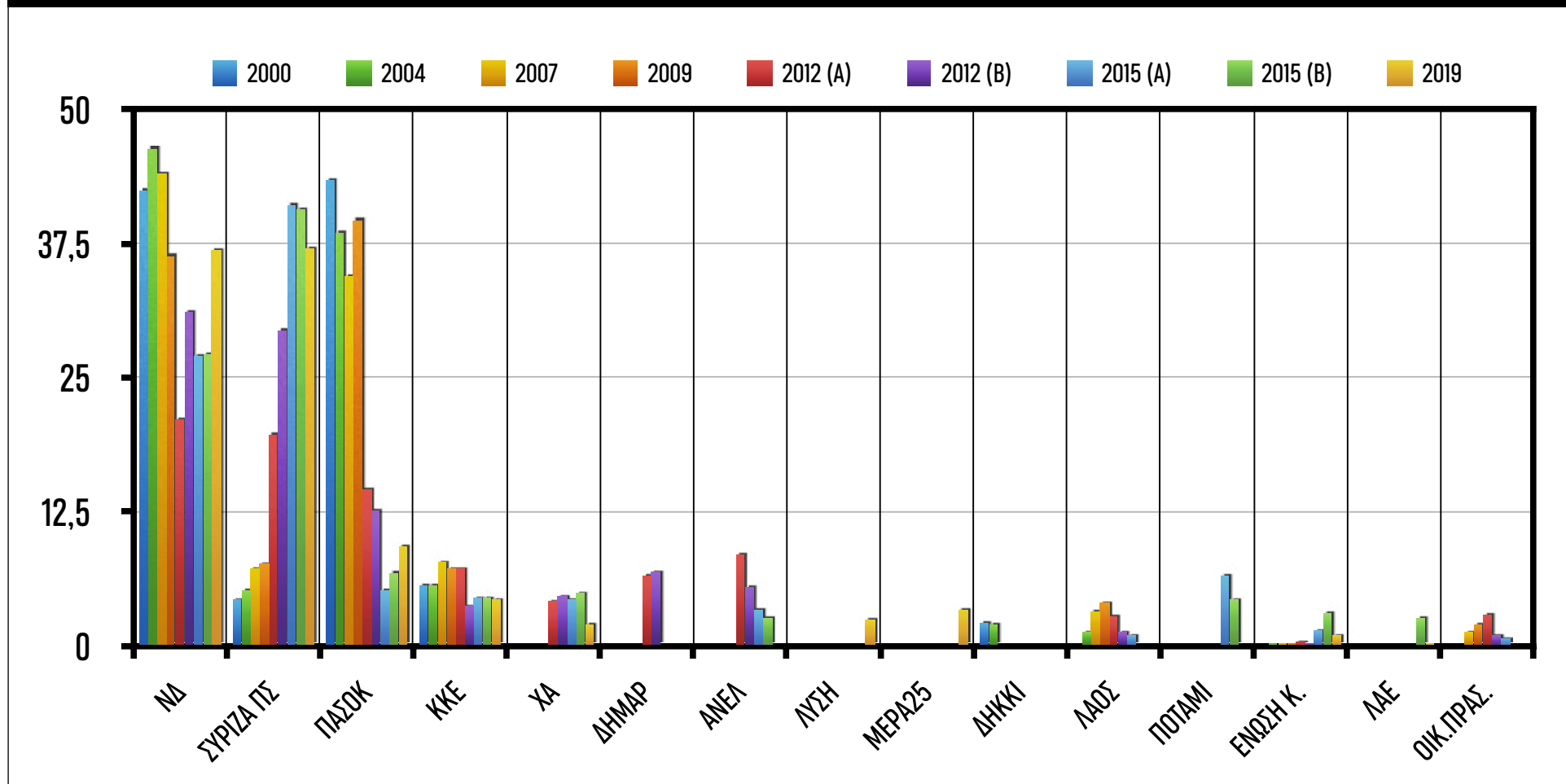
Το ΚΚΕ τέλος παρουσιάζει μια διακύμανση από το 4,3% μέχρι το 7,7%.

Η δε ακροδεξιά στον Δήμο Ιωαννιτών είναι υπαρκτή, αλλά απόλυτα εξαρτώμενη από τη γενική τάση. Η νεοναζιστική ΧΑ πήρε τέσσερις φορές πάνω από 4%, το δε ΛΑΟΣ πλησίασε μόνο μια φορά το 4%.

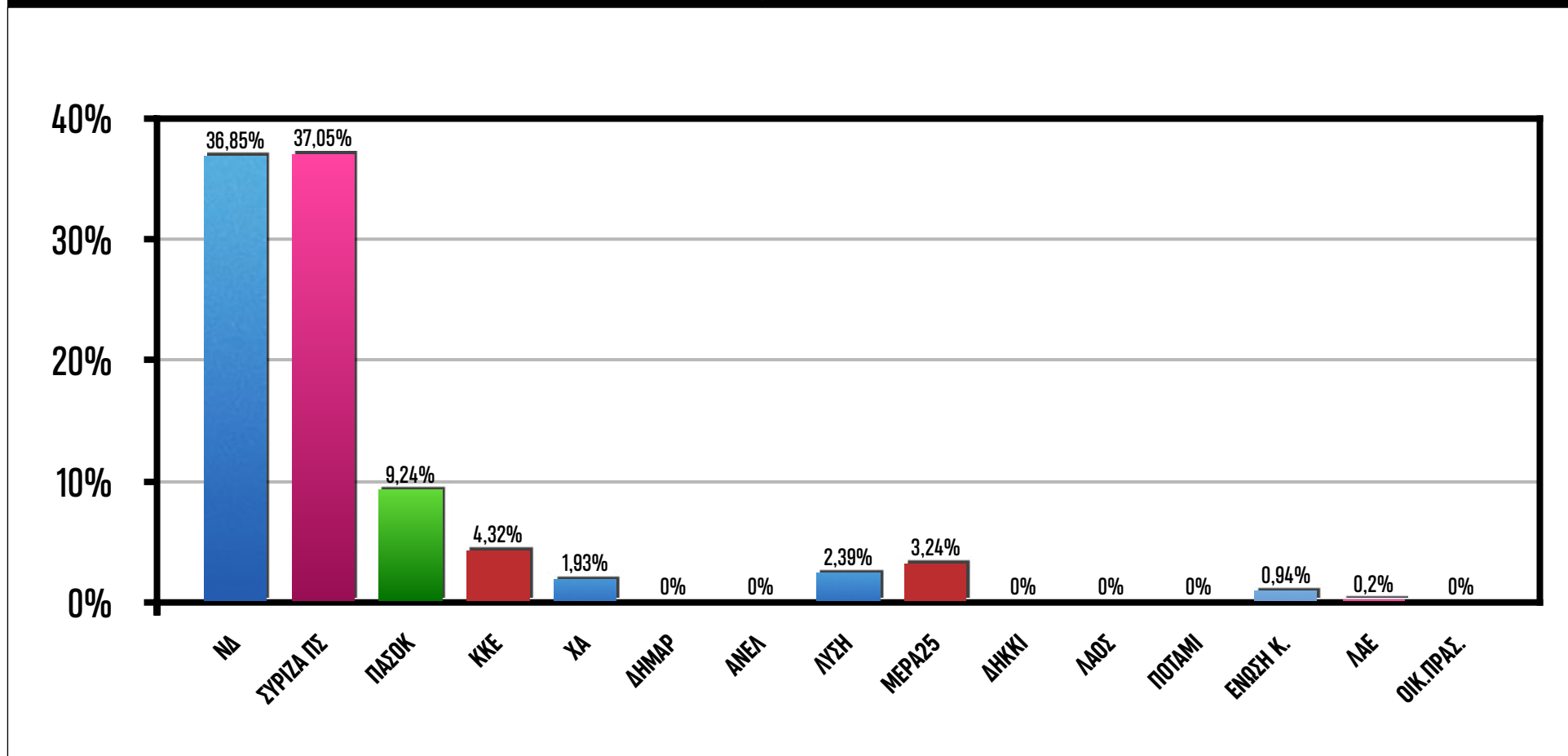
ΚΟΜΜΑ	2000	2004	2007	2009	2012 (Α)	2012 (Β)	2015 (Α)	2015 (Β)	2019
ΝΔ	42,41	46,33	43,95	36,23	21,01	31,06	27,01	27,11	36,85
ΣΥΡΙΖΑ ΠΣ	4,27	5,14	7,16	7,63	19,57	29,35	41,1	40,63	37,05
ΠΑΣΟΚ	43,36	38,45	34,38	39,54	14,54	12,56	5,18	6,71	9,24
ΚΚΕ	5,52	5,53	7,76	7,13	7,21	3,77	4,37	4,5	4,32
ΧΑ				0,14	4,12	4,64	4,34	4,86	1,93
ΔΗΜΑΡ					6,45	6,92			
ΑΝΕΛ					8,44	5,51	3,32	2,55	
ΛΥΣΗ									2,39
ΜΕΡΑ25									3,24
ΔΗΚΚΙ	2,18	1,92							
ΛΑΟΣ		1,27	3,06	3,99	2,72	1,25	0,95		
ΠΟΤΑΜΙ							6,4	4,33	
ΕΝΩΣΗ Κ.	0,15	0,17	0,18	0,19	0,37	0,2	1,42	2,93	0,94
ΛΑΕ								2,54	0,2
ΟΙΚ.ΠΡΑΣ.			1,3	1,91	2,86	0,92	0,65		

ΤΙ ΨΗΦΙΖΕΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟ 2000 ΚΑΙ ΜΕΤΑ

ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΟ 2019, ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ

ΜΟΝΟ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΑΝΕΒΑΙΝΟΥΝ

Τα έντυπα ΜΜΕ σε διαρκή κάμψη

Αλλη μια κάμψη στις κυκλοφορίες των έντυπων εφημερίδων και περιοδικών κατέγραψε η ΕΛΣΤΑΤ για το 2022.

Κατά το έτος 2022, σε σχέση με το έτος 2021, παρατηρείται μείωση στις συνολικές πωλήσεις των εφημερίδων κατά 14,1%, καθώς και σε όλες τις επιμέρους κατηγορίες, με εξαίρεση τις εβδομαδιαίες αθλητικές, στις οποίες παρατηρείται αύξηση κατά 5,7%. Κατά την αντίστοιχη σύγκριση του έτους 2021 με το έτος 2020, παρατηρείται μείωση κατά 4,1% στις συνολικές πωλήσεις εφημερίδων.

Επίσης, το 2022 σε σχέση με το 2021, παρατηρείται μείωση κατά 18,9% στις συνολικές πωλήσεις περιοδικών καθώς και σε όλες τις επιμέρους κατηγορίες περιοδικών.

Όσον αφορά στις κατηγορίες με το μεγαλύτερο όγκο πωλήσεων, οι σημαντικότερες μειώσεις παρατηρούνται στις πωλήσεις των τηλεοπτικών περιοδικών και των λοιπών περιοδικών, κατά 11,1% και 22,5% αντίστοιχα. Κατά την αντίστοιχη σύγκριση του έτους 2021 σε σχέση με το 2020, παρατηρείται αύξηση κατά 3% στις συνολικές πωλήσεις περιοδικών.

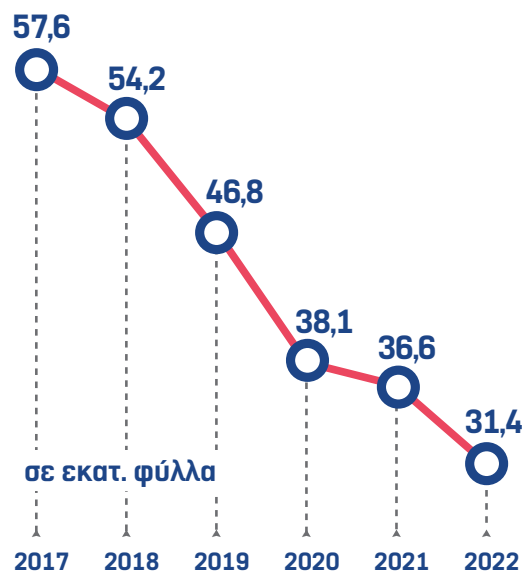
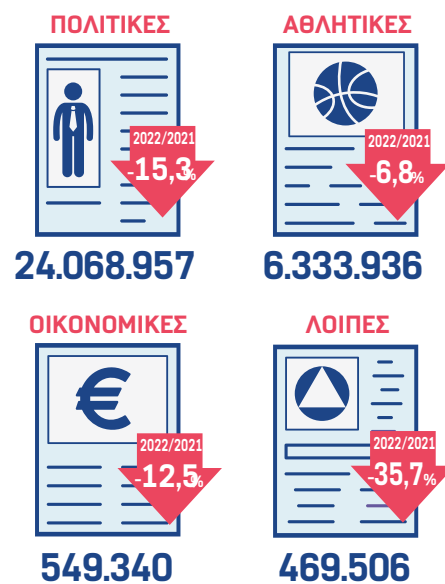
Μέσα σε μια πενταετία (2017-2022), οι έντυπες εφημερίδες έχουν πέσει από τα 57.614.541 φύλλα, στα 31.421.739, σχεδόν στο μισό δηλαδή.

Η μείωση μεταξύ 2021-2022 είναι 14,1%.

Πλήττονται κυρίως οι πολιτικές εφημερίδες, ενώ πέφτουν και τα «ποικίλης ύλης» έντυπα. Ανοδική (ανεπαίσθητη) τάση παρουσιάζουν μόνο οι εβδομαδιαίες αθλητικές εφημερίδες, καθώς και οι ημερήσιες πέφτουν.

ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ, 2022

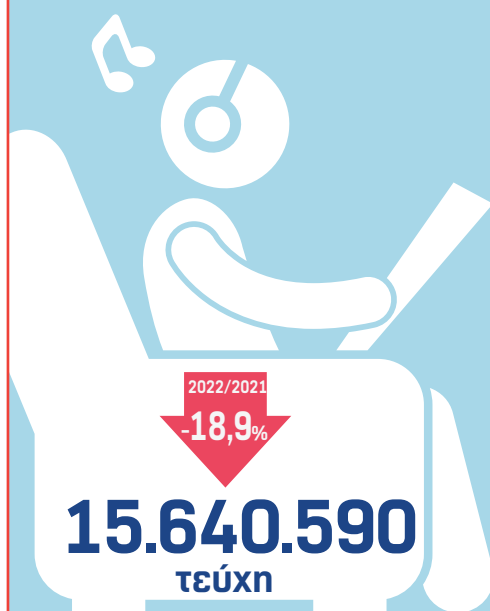
ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

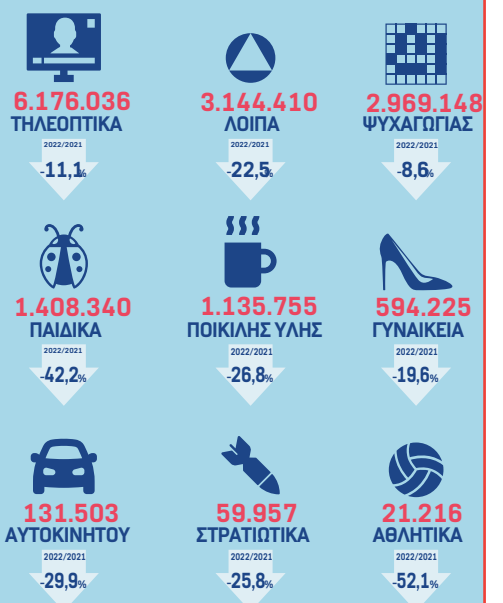
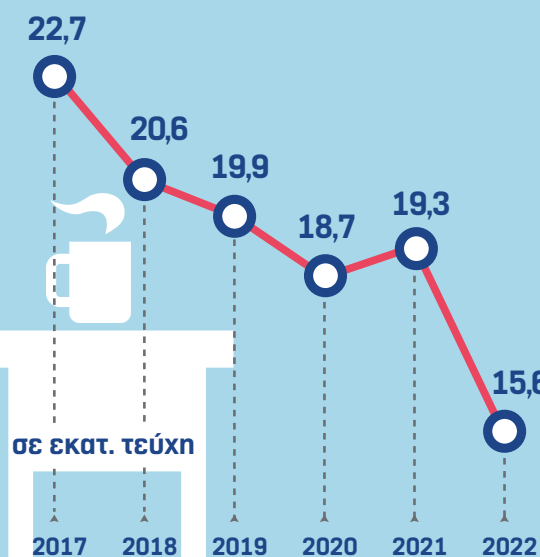
31.421.739
φύλλα

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

15.640.590
τεύχη

«Εργασία: Οι δεσμεύσεις μας για την επόμενη τετραετία»

[ΤΗΣ ΜΕΡΟΠΗΣ ΤΖΟΥΦΗ]

Υποψήφιας βουλευτή
Ιωαννίνων
του ΣΥΡΙΖΑ-Π.Σ.

Μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία και οικονομία είναι το ζήτημα της εργασίας. Η οικονομική κρίση και η λιτότητα, και στη συνέχεια η πανδημία, επηρέασαν δραματικά την οικονομική δραστηριότητα με αποτέλεσμα να χαθούν εκατοντάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές που εφάρμοσε η Νέα Δημοκρατία την τελευταία τετραετία απορρύθμισαν περαιτέρω την αγορά εργασίας. Ήδη από το 2019, η κυβέρνηση Μητσοτάκη κατήργησε κάθε προοδευτική ρύθμιση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ προς όφελος των εργαζομένων, όπως το βάσιμο λόγο απόλυσης και τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, ενώ απαξίωσε την Επιθεώρηση Εργασίας (ΣΕΠΕ). Ο «νόμος Χατζηδάκη» ήρθε για να ολοκληρώσει την αντιμεταρρύθμιση, επιβάλλοντας τις ατομικές εργασιακές σχέσεις, τη φθηνή και ελαστική εργασία, όπως και τη συρρίκνωση των εργασιακών δικαιωμάτων.

Τα αποτελέσματα της αντεργατικής αυτής πολιτικής ήταν άμεσα για την πλειοψηφία των εργαζομένων: μείωση εισοδήματος, κατάργηση του οκτάωρου, απλήρωτες υπερωρίες, εργοδοτική αυθαιρεσία και ασυδοσία, ανεξέλεγκτες απολύσεις, εντατικοποίηση της εργασίας, αύξηση των εργατικών ατυχημάτων και ποινικοποίηση της απεργίας και της συνδικαλιστικής δράσης. Μάλιστα ο «νόμος Χατζηδάκη» αξιοποιήθηκε ευρέως για την απαγόρευση όλων των απεργιακών δράσεων στο δημόσιο τομέα, όπως στην περίπτωση των δασκάλων και των καθηγητών.

Στην Ήπειρο, η ανεργία αγγίζει το 13% ενώ το τελευταίο τρίμηνο του 2022 κατέγραψε τη μεγαλύτερη αύξηση ποσοστού ανεργίας σε σχέση με τις υπόλοιπες Περιφέρειες. Παράλληλα, το εργατικό δυναμικό της περιοχής μας δεν ξεπερνά το 50% του συνολικού πληθυσμού, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την οικονομία, τις οικογενειακές δαπάνες, το φορολογικό και συνταξιοδοτικό σύστημα. Τα Ιωάννινα συγκαταλέγονται στους Νομούς που πλήττονται περισσότερο από την ανεργία, με σημαντικό αριθμό μικρομεσαίων επιχειρήσεων να έχουν κλείσει και πολλοί εργαζόμενοι να βρίσκονται

πλέον στα μπτρώα του ΟΑΕΔ. Ειδικά κατά την περίοδο της καραντίνας, πολλά καταστήματα και τουριστικές επιχειρήσεις είτε έκλεισαν, είτε ακόμα προσπαθούν να ισορροπήσουν τις απώλειες.

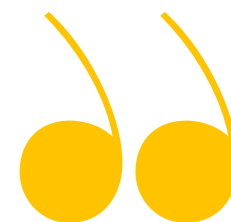
Στο ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ είμαστε πεπεισμένοι πως οι καλές εργασιακές σχέσεις, οι αξιοπρεπείς μισθοί και οι εργασιακές ελευθερίες είναι συστατικό στοιχείο της κοινωνικής συνοχής και ανάπτυξης. Για το λόγο αυτό θέτουμε στο επίκεντρο τις ανάγκες των εργαζομένων.

Στις δεσμεύσεις μας για την επόμενη τετραετία περιλαμβάνονται η κατάργηση όλων των αντεργατικών νόμων της ΝΔ, οι συλλογικές διαπραγματεύσεις, η μείωση των υπερωριών και η κατάργηση της υπερεργασίας. Επίσης, η επαναφορά του βασικού λόγου απόλυσης και η αποκατάσταση του συνταγματικού δικαιώματος μονομερούς προσφυγής στη δικαιοσύνη.

Κρίσιμο ρόλο πρόκειται να παίξει το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, με την αναβάθμισή του σε αυτοτελή γενική γραμματεία και την ενίσχυσή του με προσωπικό και ψηφιακά εργαλεία. Επιπλέον, εξετάζουμε στα σοβαρά τη μείωση του εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας κατά 5 ώρες, δηλαδή από 40 σε 35, χωρίς μείωση μισθών. Το συγκεκριμένο μέτρο έχει δοκιμαστεί σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες (πχ: Γαλλία, Ισλανδία), πρόσφερε θετικά αποτελέσματα συνεισφέροντας -μεταξύ άλλων- στην επίτευξη της καλύτερης δυνατής ισορροπίας μεταξύ εργασιακής και προσωπικής ζωής.

Στις προτεραιότητές μας βρίσκεται και η ενίσχυση της εργασίας των νέων, των μακροχρόνια ανέργων και των γυναικών, όπως και η διεύρυνση του πλαισίου προστασίας των εργασιακών δικαιωμάτων στις νέες μορφές εργασίας της ψηφιακής εποχής. Η επένδυση στην απασχόληση και η έμφαση στην ορθολογική αξιοποίηση του εργασιακού δυναμικού της χώρας είναι πρωτοβουλίες απολύτως απαραίτητες για μια προοδευτική πολιτική που στοχεύει σε ένα εργασιακό περιβάλλον ισότητας, αξιοπρέπειας, δίκαιων αμοιβών και εργασιακής ασφάλειας.

Στο ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ είμαστε πεπεισμένοι πως οι καλές εργασιακές σχέσεις, οι αξιοπρεπείς μισθοί και οι εργασιακές ελευθερίες είναι συστατικό στοιχείο της κοινωνικής συνοχής και ανάπτυξης. Για το λόγο αυτό θέτουμε στο επίκεντρο τις ανάγκες των εργαζομένων.

ΣΙΝΕΜΑ

2 ΜΑΪΟΥ

«Un soir, un train» του Ντελβό

ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ «Un soir, un train» (1968) του Αντρέ Ντελβό προβάλλει η Κινηματογραφική Ομάδα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων την Τρίτη 2 Μαΐου, στις 21:00, στον πολιτιστικό πολυχώρο «Δημήτρης Χατζής».

Πρωταγωνιστούν ο Ιβ Μοντάν και η Ανούκ Εμέ. Η υπόθεση: Ο Ματίας είναι ένας βέλγος γλωσσολόγος, που ζει με τη γαλλίδα θεατρική παραγωγό Άννα. Μετά από μια διαμάχη για ηθικά ζητήματα, παίρνουν ένα τρένο για να παρακολουθήσουν ένα συνέδριο. Ενώ ο Ματίας κοιμάται, η Άννα εξαφανίζεται.

Η είσοδος είναι ελεύθερη.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

3 ΜΑΪΟΥ

Μπλέιν Ρέινινγκερ στο Beatnik

O BLAINE T. Raininger των Tuxedomoon (και όχι μόνο) παίζει στις 3 Μαΐου στο Beatnik, στις 21.30, μαζί με τον Georgio Valentino.

Εισιτήρια 10 ευρώ (προπώληση Beatnik, Manthow Optical) και 12 ευρώ ταμείο.

Από Σαντοβίτσα, Μάρμαρα

[ΤΗΣ **ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΑΓΓΕΛΗ**]

Στις 14 Μαΐου του 1928, με υπογραφή του Προέδρου της Δημοκρατίας Παύλου Κουντουριώτη, «η κοινότης Σαντοβίτσης μετονομάζεται εις κοινότητα Μαρμάρων και ο ομώνυμος αυτή συνοικισμός Σαντοβίτσα εις Μάρμαρα».

Μία από τις εκατοντάδες μετονομασίες χωριών και οικισμών που έγιναν εκείνη την περίοδο σε όλη τη χώρα.

Τα Μάρμαρα, χτισμένα σε υψόμετρο 830 μ. με θέα στο λεκανοπέδιο Ιωαννίνων και τη λίμνη, απέχουν μόλις 7 χιλιόμετρα από το κέντρο της πόλης. Λόγω ακριβώς και της μικρής απόστασης από τα Γιάννενα, είναι ένας οικισμός που έχει εκατοντάδες μόνιμους κατοίκους.

Η παλιά τους ονομασία, Σαντοβίτσα (ή Σαδοβίτσα), καταγράφεται πρώτη φορά στο χρυσόβουλο του 1319, με τον τύπο «Σανδοβίτζα». Σύμφωνα με τις βιβλιογραφικές αναφορές, το χρυσόβουλο το χαρακτηρίζει «τοπίον» και όχι «χωρίον». Ήταν ένας τόπος που μάλλον δεν είχε κατοικηθεί ακόμα, εκείνη την εποχή.

Για την ετυμολόγηση της ονομασίας υπάρχουν διαστάμενες απόψεις. Το σίγουρο είναι ότι πρόκειται για σλάβικη λέξη. Ο Κώστας Ευ. Οικονόμου στο βιβλίο του «Τα οικωνύμια των Ιωαννίνων-Γλωσσολογική εξέταση» (2002) καταθέτει την εκτίμηση ότι το τοπωνύμιο προέρχεται από σλάβικο ουσιαστικό που σημαίνει «κήπος/αμπέλι». Ο Οικονόμου καταγράφει και την άποψη του περίφημου γλωσσολόγου Max Vasmer ότι το τοπωνύμιο προέρχεται από τη σλάβικη λέξη που σημαίνει «το δικαστήριο/η απόφαση», όπως και την ετυμολόγηση του ιστορικού Φαίδωνα Μαλιγκούδη σύμφωνα με την οποία το τοπωνύμιο είναι κυριώνυμο.

Κατά τον 19ο αιώνα, οι κάτοικοι της Σαντοβίτσας ήταν κυρίως καλλιεργητές. Πολλοί από αυτούς μάλιστα απασχολούνταν στις γαίες του Μοναστηριού της Δουρούτης. Κατά το 1865, υπό τη νομή και κατοχή της Μονής Δουρούτης βρισκονταν γαίες συνολικής έκτασης 1210 στρεμμάτων (1120 στρέμματα χωράφια και 90 στρέμματα αμπέλια), σύμφωνα με την εργασία της Αγγελικής Μάρου «Διαχείριση μοναστηριακής περιουσίας: Η περίπτωση της Μονής Δουρούτης Ιωαννίνων (1865-1902)». Οι καλλιεργητές προέρχονταν από τις όμορες κοινότητες –μια από αυτές ήταν η Σαντοβίτσα.

Η Σαντοβίτσα αποτέλεσε και έναν βασικό «σταθμό» της ιστορίας των Ιωαννίνων. Στα υψώματά της, οι Οθωμανοί είχαν κατασκευάσει οχυρά για την προστασία της δυτικής πλευράς της πόλης. Η αμυντική οργάνωση στον ορεινό όγκο της Σαντοβίτσας περιλάμβανε μεταξύ άλλων τέσσερα τσιμεντένια πυροβολεία.

Η Σαντοβίτσα αποτέλεσε και έναν βασικό «σταθμό» της ιστορίας των Ιωαννίνων. Στα υψώματά της, οι Οθωμανοί είχαν κατασκευάσει οχυρά για την προστασία της δυτικής πλευράς της πόλης. Η αμυντική οργάνωση στον ορεινό όγκο της Σαντοβίτσας περιλάμβανε μεταξύ άλλων τέσσερα τσιμεντένια πυροβολεία.

ΘΕΑΤΡΟ

5-7 ΜΑΪΟΥ

«Ήταν μια φορά... 'μια φορά'»

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ «Κύκλος» (Αραβαντινού 14) παρουσιάζει τη θεατρική παράσταση «Ήταν μια φορά... 'μια φορά'» που βασίζεται σε ιστορίες του Χάρχε Μπουκάι.

Η παράσταση θα ανεβαίνει κάθε Παρασκευή, Σάββατο και Κυριακή έως 7 Μαΐου, στις 21:15.

Σκηνοθετεί ο Πέτρος Χριστακόπουλος, Θεατρική προσαρμογή: Μίνα Παππά, σκηνογραφία-ενδυματολογία: Γιάννης Κράβαρης, μουσική σύνθεση Τερέζα Παπακώστα, φωτισμοί Γιάννης Παπαγεωργίου. Παίζουν: Μίνα Παππά, Άννα Μπούντιοκ, Πέτρος Χριστακόπουλος. Μουσικός επί σκηνής: Τερέζα Παπακώστα.

Εισιτήριο: 12 ευρώ (10 ευρώ το μειωμένο). Διάρκεια παράστασης 70'. Τηλέφωνο κρατήσεων: 697913970.

6 ΜΑΪΟΥ

«Η μάνα αυτοunuού... Έλλη Ζάχου Ταχτσή»

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ «Η μάνα αυτοunuού... Έλλη Ζάχου Ταχτσή» της Κικής Μαυρίδου έρχεται στα Γιάννενα, στο Καμπέριο Θέατρο, το Σάββατο 6 Μαΐου, στις 21:15. Την παράσταση σκηνοθετεί ο Βαγγέλης Λάσκαρης. Στον ρόλο της Έλλης Ζάχου Ταχτσή η Ράνια Σχίζα. Η υπόθεση: Η Έλλη Ζάχου Ταχτσή, υπήρξε μια ανυπότακτη γυναίκα, που το μόνο που ήθελε, ήταν να ζήσει ελεύθερη και να αγαπηθεί. Ατύχησε και στα δύο. Υπέκυψε στη σκληρότητα της εποχής της και έγινε πιο σκληρή από αυτήν. «Η μάνα αυτοunuού», προσφώνηση απαξιωτική, ειρωνική, σαρκαστική, μα τόσο οικεία, τόσο γνώριμη. Ειπωμένη υπαινικτικά και πάντοτε χαμηλόφωνα, σχεδόν ψιθυριστά, από αυτούς τους ψίθυρους που είναι μαχαιριές στην καρδιά. Που καμιά φορά όμως γίνονται και φονικά. «Ο γιος αυτηνής», ο Κώστας Ταχτσής, δολοφονήθηκε, όπως «δολοφονείται» σ' αυτόν τον κόσμο, ότι απειλεί να ξεσκεπάσει την υποκρισία του. Την φωνή του χαρίζει στο ρόλο του Κώστα Ταχτσή ο Νίκος Καραθάνος.

Η διάρκεια της παράστασης είναι 80'.

Εισιτήριο: 15 ευρώ (12 ευρώ το μειωμένο). Προώθηση εισιτηρίων viva.gr.

6-7 ΜΑΪΟΥ

«Το τηλεφώνημα»

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ «Το τηλεφώνημα» του Θανάση Τριαρίδη φιλοξενεί η «Θεατρική Συμπαιγνία» στο θεατράκι της, στη «Σκηνή 125» [εντός του ΚΕΠΑΒΙ], στις 6 και 7 Μαΐου, στις 21:15.

Την παράσταση σκηνοθετεί η Δήμητρα Λαρεντζάκη. Ερμηνεύει ο Παλαιολόγος Χαλίδας.

Η υπόθεση: Ένας καθόλου εκ πρώτης όψεως απελπισμένος ηθοποιός, σπλισμένος με ανελέητο χιούμορ και δίνοντας ένα αξέχαστο σόου ενώπιον των θεατών κάθε βράδυ, αποφασίζει χωρίς φόβο αλλά με πολύ πάθος, να ρισκάρει μια ζωή για το καλό της ανθρωπότητας.

Παίρνει στο τηλέφωνο τυχαίους ανθρώπους που, λόγω συνωνυμίας, έχουν ονόματα αμερικανών προέδρων. Τους προτείνει να παίξουν ένα παιχνίδι, να προφέρουν μια φράση και να κερδίσουν αυτάματα ένα χρηματικό ποσό. Όμως αυτή η φράση από μέρους του ακροατή θα δώσει στον ηθοποιό τη συναίνεση να προχωρήσει σε μια πράξη, που έχει ένα δίλημμα ζωής και θανάτου.

Η παράσταση, διάρκειας 80', είναι μια παραγωγή της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας AntArts. Για ανηλικούς κάτω των 15 ετών απαιτείται γονική συναίνεση.

Εισιτήριο: 12 ευρώ (9 ευρώ το μειωμένο). Τηλέφωνα κρατήσεων: 26513 12830, 6983749922 & 6945533242.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Πες της

ΠΕΣ ΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΟΛΙΣ

Ο Χρήστος Οικονόμου πρόλαβε στα σπάργανά της την οικονομική κρίση της δεύτερης δεκαετίας του 21ου αιώνα με τη συλλογή διηγημάτων του «Κάτι θα γίνει, θα δεις» (2010), καταφέροντας να αποκαλύψει έναν χορό προδομένων και ακυρωμένων προσώπων, οδηγημένο στο χείλος του γκρεμού από τις απολύσεις, τη φτώχεια και την ανεργία. Η πόλη που πρωταγωνιστεί σε αυτά τα διηγήματα είναι ο Πειραιάς, προπομπός των δεινών τα οποία θα γνωρίσει η Αθήνα όταν η κρίση θα αρχίσει να δείχνει τα δόντια της. Ας λάβουμε, πάντως, υπόψη ότι το κλίμα της περιθωριοποίησης, της ήττας και της εξαθλίωσης που κυριαρχεί στο «Κάτι θα γίνει, θα δεις», ο Οικονόμου το προετοιμάζει με την πρώτη συλλογή διηγημάτων του «Η γυναίκα στα κάγκελα» (2003).

Το «Πες της» δεν είναι διήγημα, ούτε, όμως, και μυθιστόρημα. Πρόκειται για ένα εκτεταμένο πεζό, κάτι σαν νουβέλα ή μικρό μυθιστόρημα, που έχει αφήσει πίσω του την κρίση και ξετυλίγει την ιστορία μιας κούριερ, μιας γυναίκας που δουλεύει σε εταιρεία ταχυμεταφορών, αντιμετωπίζοντας κατά τη διάρκεια των περιπλανήσεών της, άλλοτε στον Πειραιά και άλλοτε στα Χανιά, τα πιο αναπάντεχα συμβάντα. Ο ρυθμός της αφήγησης είναι πυκνός και εξαιρετικά γρήγορος - σαν να πρέπει να συντονιστεί με τους ρυθμούς της εταιρείας στην οποία εργάζεται η πρωταγωνίστρια. Ανάλογα πυκνή είναι και η γλώσσα την οποία χρησιμοποιεί ο συγγραφέας ή μάλλον η γλώσσα της ηρωίδας του, μέσω της οποίας καλούμαστε να κατανοήσουμε όλα όσα αποκρύπτει ή ξεγυμνώνει η πλοκή: τα καθημερινά γεγονότα, τις αντιδράσεις των προσώπων, ακόμα και τους παρατεταμένους μονολόγους κάποιων εξ αυτών καθώς έρχονται σε επαφή με την κούριερ. Η γλώσσα αποτελεί το πρωτεύον χαρακτηριστικό του βιβλίου του Οικονόμου: υποδεικνύει τις αντιδράσεις των χαρακτήρων (ακόμα κι αν οι χαρακτήρες είναι σκιάδεις), φωτίζει, χωρίς να το δηλώνει ποτέ ρητά, τον εσώτερο κόσμο των δρώντων, επινοεί χιουμοριστικούς καταλόγους παράξενων και ανοίκειων ονομάτων, περιγράφει κοινωνικά και πολιτικά σουσουμία ενώ αποκτά κατά τόπους μια υπόγεια (ποτέ περιττή ή ξέχειλη) ποιητικότητα. Μακριά από έναν στεγνό ρεαλισμό, αλλά και από κάθε απόπειρα στενής νατουραλιστικής σκιαγράφησης.

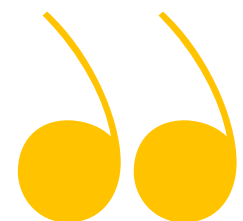
Είναι προφανές πως ο Οικονόμου βρίσκεται στην πλέον

ώριμη και κατασταλαγμένη ώρα του. Αντί για μια κοινωνία σπαραγμένη από την κρίση, εικονογραφεί τώρα μια Ελλάδα που ανεξαρτήτως τάξεως και εισοδημάτων, επιβαρυσμένη και από τους πρόσφατους εγκλεισμούς της πανδημίας, μοιάζει στα πρόθυρα νευρικής κρίσης. Οι άνθρωποι με τους οποίους έρχεται ασταμάτητα σε επαφή η κούριερ, άνθρωποι που δεν θα μείνουν στο κάδρο παρά ελάχιστα λεπτά της ώρας και του αφηγηματικού χρόνου, είναι ικανοί να κάνουν το οτιδήποτε: να τσακωθούν και να επιτεθούν αναίτια, να φωνάξουν και να απειλήσουν, ξεσπώντας μετά σε κλάματα, να εξομολογηθούν τον πόνο και τις χαμένες προσδοκίες τους, να ζητήσουν χάρες και εξυπηρετήσεις άσχετες με την ταχυμεταφορά, να ανακαλέσουν επεισόδια φυτεμένα στα βάθη της μνήμης τους, να ποθήσουν και να φρίξουν, να αμπελοφιλοσοφήσουν και να μελαγχολήσουν. Το ανθρωπομάνι που συναντά η κούριερ είναι σαν να θέλει να ανέβει σε μια σκηνή του παραλόγου (και οι διάλογοι έχουν συχνά θεατρική δομή και σκηνικό χαρακτήρα) - σαν να προβάρει μια τρελή συμπεριφορά και σαν να προβάλλει έναν χώρο υποδοχής της, όπου είτε όλοι θα στραφούν εναντίον όλων είτε οι πάντες θα αγκαλιάσουν τους πάντες. Μια Ελλάδα που ψάχνει στα τυφλά τον βηματισμό της και κατορθώνει να βγει, δίχως κανέναν να καταλάβει με ποιον ακριβώς τρόπο, από το βαρύ σκοτάδι.

Κι όλα αυτά χάρη στην ανώνυμη μέχρι το τέλος κούριερ που θα μεταφέρει μέσα στο χιόνι την οδυνηρή οικογενειακή ιστορία μιας φίλης της - ή μήπως κάτι και από τη δική της, παντελώς ανομολόγητη ιστορία; Ο συγγραφέας θα μας κρατήσει επιμελώς σε ημίφως, αποφεύγοντας να μετατρέψει την ηρωίδα του, αλλά και τη σύντροφό της σε συμβατικούς λογοτεχνικούς χαρακτήρες, σε αυτονόπτες φιγούρες. Η κούριερ δεν θα ταυτιστεί ποτέ με τους πελάτες της, και η φίλη της δεν θα της κάνει ποτέ όλα τα χατίρια. Και να τι αποδεικνύεται η καλύτερη σύσταση για το βιβλίο του Οικονόμου: συμπόνια, συμπάρασταση, αποστασιοποίηση, αλλά και ευφρείς (πιθανόν και δαιμόνιες) αποσιωπήσεις και αποκρύψεις για μια Ελλάδα της διπλανής πόρτας, για μια καθημερινότητα όπως τη ζούμε στο εσωτερικό του σπιτικού μας, μα και έξω, στη γειτονιά και στους δρόμους - εντός και εκτός των τειχών.

ΑΠΕ - ΜΠΕ

Πρόκειται για ένα εκτεταμένο πεζό, κάτι σαν νουβέλα ή μικρό μυθιστόρημα, που έχει αφήσει πίσω του την κρίση και ξετυλίγει την ιστορία μιας κούριερ, μιας γυναίκας που δουλεύει σε εταιρεία ταχυμεταφορών, αντιμετωπίζοντας κατά τη διάρκεια των περιπλανήσεών της τα πιο αναπάντεχα συμβάντα

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Αγόρια και κορίτσια: Η ζωή στο πάρκο

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Tο 1994 οι Blur, ο Δάμωνας Άλμπαρν και το παρεάκι του, δηλαδή οι Blur, έβγαζαν το τρίτο τους άλμπουμ.

Ήδη, είχαν άλλα δύο, το έτσι και έτσι ντεμπούτο τους και το καλύτερο Modern Life is Rubbish.

Το Parklife όμως, που κυκλοφόρησε 29 χρόνια πριν, ήταν μια άλλη υπόθεση. Αυτή, που θα άνοιγε τις πόρτες της επιτυχίας στους πολυπράγμονες Λονδρέζους.

Μόνο και μόνο το μανιακό ριφάκι του Girls & Boys ήταν ικανό να φέρει την επιτυχία. Μαζί με τα End of a Century και το ομώνυμο όμως, δήλωνε και ότι οι Blur δεν ήταν απλά μια ακόμα brit μπάντα.

Ήταν το πιο «αλάνικο» και ενδιαφέρον μουσικό άλτερ έγκο των Oasis που τότε, έμοιαζαν να γράφουν κομμάτια πιο εύκολα και από τους Λένον-Μακ Κάρντι.

Το αστείο είναι ότι τέσσερα χρόνια πριν, ο Άλμπαρν προειδοποιούσε τον μουσικό Τύπο της Αγγλίας ότι «το τέταρτό μας άλμπουμ θα μας καθιερώσει ως την τελειότερη βρετανική μπάντα των '90s». Η προφητεία εν μέρει επαληθεύτηκε και θα ήταν οριστικό αν οι Oasis δεν έβγαζαν μερικούς μήνες μετά το Definitely Maybe.

Το θρυλικό εξώφυλλο του Parklife με τα greyhounds σε αγώνα, κέρδισε ακόμα και θέση σε γραμματόσημο. Οι υπόλοιπες φωτό του δίσκου, είναι επίσης τραβηγμένες στο Γουόλθαμ-στοου, το στάδιο όπου γίνονταν τέτοιοι αγώνες δρόμου.

Ο δίσκος καθαυτός ήταν ένα μικρό θαύμα: η πανκ ψυχή του Κόξον με την ψυχοντίσκο αντίληψη του Άλμπαρν, synth τρελά χιτς (Girls&Boys) αλλά και πιο προσωπικές στιγμές.

Σε κάποια φάση, ο Νόελ Γκάλαχερ των «αντιπάλων» Oasis είχε πει ότι ο δίσκος ήταν «η νότια Αγγλία, προσωποποιημένη». Οι στίχοι δε, είναι ένα βρετανικό μνημείο:

I put my trousers on, have a cup of tea/And I think about leaving the house λένε κάπου στο ομώνυμο και στο G&B συμπληρώνουν: Avoiding all work/'Cause there's none available.

Η επιτυχία του άλμπουμ δεν ήταν μόνο καλλιτεχνική. Έκανε τους Blur πλούσιους και τους έβαλε για τα καλά στο πάνθεον του ροκενρόλ.

Είχαν φτιάξει ένα από τα κορυφαία άλμπουμ της Britpop...

ΑΝΤΙ ΜΑΚΝΤΑΟΥΕΛ

Ένα από τα ομορφότερα κορίτσια του Χόλιγουντ, που ήρθε τη δεκαετία του '80 να πάρει τη σκυτάλη από τις μεταπολεμικές ασπαστράπτουσες σταρ ήταν και η Άντι Μακντάουελ. Βεβαίως, οι εποχές είχαν αλ-

λάξει και μαζί οι απαιτήσεις. Οι νέες σταρ δεν ήταν τόσο εκτυφλωτικές, το σεξάπιλ υποχώρησε, έπρεπε να είναι και γυναίκες της διπλανής πόρτας, να διαθέτουν κάτι το εύθραυστο, να μπορούν να «τσαλα-

κώνονται» από τον ρόλο, να έχουν υποκριτική παιδεία, να εντάσσονται περισσότερο στο σύνολο του καστ, να στέκονται δίπλα ή και κάτω από το στόρι, την αποτελεσματικότητα της ταινίας.

Ηταν η γενιά, που σε συνδυασμό με τους νέους ταλαντούχους σκηνοθέτες της εποχής, ανανέωσε το ενδιαφέρον του κοινού, κατέρριψε στερεότυπα, έδωσε πνοή για νέες τάσεις, νέες φόρμες στον αμερικάνικο κινηματογράφο. Σε αυτό συνέβαλαν, μαζί με την Άντι ΜακΝτάουελ και οι Κιμ Μπέισινγκερ, Μισέλ Φάιφερ, Κάθλιν Τέρνερ, Τζέιμι Λι Κέρτις και Μαντλίν Στόου, που διέθεταν πάνω κάτω τα ίδια χαρακτηριστικά, εισέβαλαν με δυναμισμό στο σινεμά και κατάφεραν να τραβήξουν πάνω τους τα βλέμματα και όχι μόνο του ανδρικού κοινού.

Η Άντι ΜακΝτάουελ, που συμπλήρωσε τα 65 χρόνια της (γεννήθηκε στις 21 Απριλίου του 1958), ήρθε στην επικαιρότητα και πάλι πριν λίγο καιρό όχι τόσο από κάποια ερμηνεία της, αλλά από την απόφασή της να αφήσει ή σωστότερα να αναδείξει τα γκρίζα μαλλιά της, να υπερασπιστεί τη φυσική γυναικεία ομορφιά, σε πείσμα των καιρών και των ακραίων αισθητικών παρεμβάσεων στον βωμό της αιώνιας νεότητας, ενός ακόμη χολιγουντιανού στερεότυπου. Όμως, πριν από τη χρησιμότητα, αν μη τι άλλο, στροφή της προς τη φυσικότητα, η Άντι Μακ Ντάουελ είχε και μια σημαντική πορεία στον κινηματογράφο, χωρίς να γίνει ποτέ η αδιαμφισβήτητη σταρ ή το sex symbol μιας εποχής, παρότι ξεκίνησε την καριέρα της ως μοντέλο.

ΑΠΟ ΤΟ ΓΚΑΦΝΕΪ ΣΤΗΝ... ΕΛΙΤ

Η Άντι ΜακΝτάουελ γεννήθηκε στο Γκάφνεϊ της Νότιας Καρολίνας, με γονείς καταγωγής από Αγγλία, Γαλλία, Σκωτία, Ιρλανδία και Ουαλία, ενώ είχε και τρεις μεγαλύτερες αδελφές. Τα παιδικά της χρόνια δεν ήταν ανέμελα, καθώς η μητέρα της έπασχε από ψυχικές διαταραχές, ενώ ήταν και αλκοολική. Οι γονείς της χώρισαν όταν εκείνη ήταν μόλις έξι ετών, ενώ η μητέρα της πέθανε σε ηλικία 53 ετών. Σε ένα ταξίδι της στο Λος Άντζελες, ένας ατζέντης θα την ανακαλύψει και θα την πείσει να υπογράψει συμβόλαιο συνεργασίας με το πρακτορείο μοντέλων Elite Model Management στη Νέα Υόρκη το 1978.

ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΛΟ ΚΑΙ «ΤΖΕΪΝ»

Στις αρχές της δεκαετίας του '80, η ΜακΝτάουελ άρχισε τις φωτογραφίσεις για τη Vogue και πρωταγωνίστησε σε διαφημιστικές καμπάνιες των Yves Saint Laurent, Armani, Anne Klein κλπ. Οι διαφημίσεις της και οι αφίσες της στην Times Square για τον Calvin Klein κέντρισαν την προσοχή των παραγωγών και το 1984 έκανε το κινηματογραφικό της ντεμπούτο στην τεράστια επιτυχία «Γκρέιστοουκ: Ο Θρύλος του Ταρζάν, Άρχοντα

της Ζούγκλας» ως «Τζέιν», δίπλα στον τότε ανερχόμενο Κριστόφ Λαμπέρ. Τον επόμενο χρόνο θα παίξει στην κομεντί «Το Μπαράκι του Σαν Έλμο», σε σκηνοθεσία Τζόελ Σουμάχερ και δίπλα στη νέα ανερχόμενη γενιά της δεκαετίας, δηλαδή τους Εμίλιο Εστεβέζ, Ρομπ Λόου, Ντέμι Μουρ και Άντριου ΜακΚάρθι.

Το 1986 θα υπογράψει χρυσό συμβόλαιο με την L'Oréal, ενώ ήδη είχε ξεκινήσει σπουδές υποκριτικής στο Actors Studio και έκανε μαθήματα με τους Χάρολντ Γκάσκιν και Γουόρεν Ρόμπερτσον.

«ΣΕΞ, ΨΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΒΙΝΤΕΟΤΑΙΝΙΕΣ»

Λίγα χρόνια μετά ο Στίβεν Σόντερμπεργκ θα την επιλέξει για πρωταγωνίστρια στην εμβληματική ταινία της δεκαετίας «Σεξ, Ψέματα και Βιντεοταινίες», που θα κάνει πρεμιέρα το 1989 στο Φεστιβάλ των Καννών, θα κερδίσει τον Χρυσό Φοίνικα και θα χαρίσει στην ΜακΝτάουελ αρκετά βραβεία και μια υποψηφιότητα για την

Χρυσή Σφαίρα Καλύτερης Ηθοποιού. Ένα φιλμ που θα άλλαζε για πάντα το ανεξάρτητο αμερικάνικο σινεμά, προσεγγίζοντας τις ανθρώπινες σχέσεις, την αποστία και τις επιπτώσεις της, με ευρωπαϊκό αέρα. Δίπλα της ο Τζέιμς Σπάλντερ και άλλοι ταλαντούχοι ηθοποιοί θα υπηρετήσουν άψογα το πανέξυπνο σενάριο.

ΔΙΠΛΑ ΣΤΟΝ ΝΤΕΠΑΡΝΤΙΕ

Η επιτυχία της αυτή, θα της φέρει αρκετές προτάσεις και το 1990 θα πρωταγωνιστήσει στην εξαιρετική κομεντί «Πράσινη Κάρτα» του σημαντικού Αυστραλού σκηνοθέτη Πίτερ Γουέιρ και έχοντας δίπλα της τον Ζεράρ Ντεπαρντιέ. Μια ταινία στα πρότυπα της πνευματώδους κωμωδίας, με τον Γάλλο σταρ να υποδύεται έναν λαθρομετανάστη στις ΗΠΑ, που για να πάρει την πράσινη κάρτα νόμιμης παραμονής θα πρέπει να κάνει έναν λευκό γάμο, ο οποίος όμως θα εξελιχθεί σε έναν μεγάλο έρωτα.

Ηρεμία και αυτοπεποίθηση

Η Άντι ΜακΝτάουελ, παρότι θα πρωταγωνιστήσει δίπλα σε πολλούς σταρ, στην προσωπική της ζωή δεν θα δώσει αφορμές για κουτσομπολιά ή ροζ και κίτρινα αναγνώσματα. Το 1986 θα παντρευτεί τον Πολ Κουάιλι, ένα μοντέλο με το οποίο δούλεψαν μαζί για διαφημίσεις της Gap και με τον οποίο απέκτησε έναν γιο και δυο κόρες. Χώρισε το 1999, για να συνάψει σχέση με τον Ντένις Κουέιντ, ενώ αμέσως μετά θα επανασυνδεθεί με έναν συμμαθητή της από το γυμνάσιο, τον οποίο παντρεύτηκε το 2001 και μετά από τέσσερα χρόνια χώρισαν. Σήμερα, η Άντι ΜακΝτάουελ, ζει μια ήρεμη ζωή, αποδεικνύει ότι η φυσική γυναικεία ομορφιά δεν θέλει επεμβάσεις και αισθάνεται καλύτερα με το να δείχνει την πραγματική της ηλικία. Ταυτόχρονα, συνεχίζει να παίρνει ρόλους και με ενδιαφέρον αναμένουμε το τελευταίο της φιλμ, το θρίλερ «Red Right Hand», έχοντας δίπλα της τον Ορλάντο Μπλουμ και μαζί της τη νέα «ασπύνη» εμφάνισή της, γεμάτη αυτοπεποίθηση και με τη γοητευτική ωριμότητα των 65 χρόνων της.

Θα ακολουθήσει η καυστική σάτιρα του Ρόμπερτ Όλντμαν για τον κόσμο του θεάματος «Στιγμιότυπα» και η περίφημη «Ημέρα της Μαρμάρας» του Χάρολντ Ράμις, με τον Μπιλ Μάρεϊ συμπρωταγωνιστή. Για να έρθει το 1994 η μεγάλη της επιτυχία «Τέσσερις Γάμοι και μια Κηδεία», του Μάικ Νιούελ, μία ρομαντική κομεντί που ήταν υποψήφια για Όσκαρ Καλύτερης Ταινίας και η ΜακΝτάουελ θα έπρεπε να αναμετρηθεί με πολύ καλούς ηθοποιούς της βρετανικής σχολής. Από τον Χιου Γκραντ και την Κρίστιν Σκοτ Τόμας μέχρι τον Τζον Χάνα, τον Σάιμον Κάλλου και πολλούς άλλους. Για ακόμη μια φορά τα πήγε περίφημα.

Η πορεία της θα συνεχιστεί με αξιόλογες και μη ταινίες, θα παίξει μέχρι και σε γυναικείο γουέστερν -«Κακά Κορίτσια»- μαζί με τις Μάντλιν Στόου, Ντρου Μπάριμορ, Μαίρη Στιούαρτ Μάστερσον, ενώ το 1997 θα πρωταγωνιστήσει στο δυνατό θρίλερ του Βιμ Βέντερς «Το Τέλος της Βίας» δίπλα στους Μπιλ Πούλμαν και Γκάμπριελ Μπερν.

ΑΠΕ-ΜΠΕ

Οι «**25+1** ρετρό ιστορίες» και «**Οι «αποστάτες» τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι**»

Οι δύο εκδόσεις του Τύπου Ιωαννίνων και της ΣΧΗΜΑ ΚΟΙΝΣΕΠ είναι ξανά εδώ, στα βιβλιοπωλεία των Ιωαννίνων.

Οι «**25+1 ρετρό ιστορίες**», είναι... 26 ιστορίες από το παρελθόν των Ιωαννίνων, με φωτογραφίες και κείμενα από τη σαββατιάτικη στήλη του typos-i.gr, «Ρετρό». Είναι ένα άλμπουμ με σκληρό εξώφυλλο, δίγλωσσο [ελληνικά και αγγλικά] που τώρα, είναι πια στη δεύτερή του έκδοση. Οι «25+1 ρετρό ιστορίες» επιδιώκουν να ξανασυστήσουν, με έναν διαφορετικό τρόπο, την πόλη των Ιωαννίνων στους ίδιους τους Γιαννιώτες αλλά και στους επισκέπτες. Κείμενα και φωτογραφίες «συμπράττουν» για να αφηγηθούν ιστορίες, αξιοποιώντας ιστορικά δεδομένα, επιστημονική βιβλιογραφία, αρχειακό υλικό, αλλά και μύθους που κρύβουν τη δική τους αλήθεια. Στη «σύμπραξη» αυτή το δικό της λιθαράκι βάζει και η αποτύπωση μιας ιστορίας σε κόμικς.

«**Οι «αποστάτες» τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι**» είναι η ιστορία των δημοτικών εκλογών στα Ιωάννινα, από το 1925 ως το 2014. Δήμαρχοι, παρατάξεις, αντιπαραθέσεις, επεισόδια σε προεκλογικές περιόδους, ανέκδοτα και ιδιοτροπίες των υποψηφίων και των δημάρχων. Ποιος ήταν ο μακροβιότερος δήμαρχος; Ποιος δήμαρχος ευχήθηκε στον βασιλιά «και εις ανώτερα»; Ποιες οι «ανίερές» προεκλογικές συμμαχίες που έγιναν; Ποιοι κατηγορήθηκαν ως «αποστάτες»; Ποιος ήταν ο «ηπειρωτάρχης» του Μεσοπολέμου; Ποια λέξη στοίχισε σε έναν υποψήφιο δήμαρχο την εκλογή του; Ποιος δήμαρχος μεγάλωσε με «καλαμποκίσιο αλεύρι»; Ποιος δήμαρχος ξυπνούσε μετά τις 11 το πρωί; Ποιος υποψήφιος μοίραζε φέιγ βολάν στην πόλη με κουτσομπολιά για τον αντίπαλό του; Ποιος δήμαρχος ήταν ο μπον βιβέρ της εποχής του; Πότε έγινε το πρώτο προεκλογικό debate; Ποιοι δήμαρχοι πέτυχαν υψηλά ποσοστά εκλογής;